

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Факултет политичких наука

Наставно-научном већу

Предмет: Извештај Комисије за избор у научно звање научни сарадник кандидата др Наташе С. Миловић

На основу молбе кандидата Наташе С. Миловиће, те сагласности Одељења за новинарство и комуникологију Факултета политичких наука, а на основу члана 30. став 1. тачка 5) Закона о науци и истраживањима („Службени гласник РС”, број 49/19) и Правилника о стицању истраживачких и научних звања ("Службени гласник РС", број 159 од 30. децембра 2020) Министарства просвете, науке и технолошког развоја РС, Наставно-научно веће Факултета политичких наука на седници одржаној 27. новембра 2022. године именовало је Комисију за писање извештаја за избор кандидата Наташе С. Миловић у научно звање **научни сарадник** у саставу: проф. др Ирина Деретић, редовни професор, Филосфоски факултет – Универзитет у Београду, проф. др Зоран Кинђић, редовни професор, Факултет политичких наука – Универзитет у Београду, и проф. др Часлав Д. Копривица, редовни професор, Факултет политичких наука – Универзитет у Београду. На основу поднете документације и анализе рада кандидаткиње Миловић, Комисија је једногласно закључила да је она испунила све услове прописане важећим Законом о науци и истраживањима и Правилником о стицању истраживачких и научних звања за избор у звање научни сарадник, те, сходно томе, подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Биографија – Наташа Миловић рођена је [REDACTED] године у [REDACTED] где је завршила основну и средњу школу. Основне студије завршила је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду (Новинарско-комуниколошки смер). Током друге године основних студија била је једна од млађих сарадника на предмету Историја политичких теорија на Факултету политичких наука. У трећој години основних студија на Факултету политичких наука паралелно је била и студент Напредних додипломских студија XVII генерације Београдске отворене школе у Београду (2009–2010). Након њиховог завршетка ангажована је као сарадник на истом програму (2010–2011).

На Факултету политичких наука завршила је мастерске студије на смеру Теорија културе и одбранила завршни мастерски рад на тему *Ничеово схватање културе, уметности и живота* (предмет: Философија културе, ментор проф. др Часлав Д. Копривица). Докторске студије на смеру Студије културе и медија на истом факултету уписала је 2013/14. године и докторирала је 2022. године на тему *Разумевање политичког Хане*

Арент и његово развијање и ревизија посредством филозофских концепата Жила Делеза (ментор проф. др Часлав Д. Копривица). Министарство просвете, науке и технолошког развоја сврстало је међу „талентоване младе истраживаче”(2018).

Са професором Чаславом Д. Копривицом сарађује на предметима Философија и Социјална онтологија.

Министарство просвете, науке и технолошког развоја у септембру 2022. године подржало је финансирање њене монографије *Човек кризе у свету корисника и оних који говоре као оруђа*.

Током докторских студија излагала је своје радове на научној конференцији „Гласови са маргине“ коју је организовао Центар за студије културе на Факултету политичких наука (2014); на међународној научној конференцији „Ангажовање Фукоа“ који је организовао Институт за филозофију и друштвену теорију у Београду (2014). Учествовала и на циклусу трибина „Род и култура: нова читања рода“ (у организацији ИПАК-центра, Факултета за медије и комуникације и Центра за женске студије из Београда) у Дому омладине у Београду излагањем на тему „Концепт причања приче (*storytelling*) код Хане Арент“ (2014). На Музиколошком институту САНУ у Београду предавала је на тему: „Бадјуово схватање прекретнице у музици“ (2014). У Музеју савремене уметности у Београду током његовог отварања и групних вођења предавала на тему: „Модернизам и културолошко-филозофски контекст“ (2017).

Подаци о запослењу

1.јануар 2020. године до данас: истраживач-сарадник, на Факултету политичких наука

Учешће у научним и друштвеним пројектима:

- „*Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту*“ (број пројекта: 179076), Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, при Факултету политичких наука.

2. Библиографија:

Докторат: *Разумевање политичког Хане Арент и његово развијање и ревизија посредством филозофских концепата Жила Делеза*, ментор: проф. др Часлав Д. Копривица, Ужа научна област: Филозофске науке УДК: 140.8:32(316.74:81), стр. 376. (М70)

https://www.fpn.bg.ac.rs/wpcontent/uploads/Natasa_Milovic_Disertacija_FPN.pdf?lang=lat

https://www.fpn.bg.ac.rs/wpcontent/uploads/Natasa_Milovic_Referat_FPN.pdf?lang=lat

Списак категорисаних научних радова:

Научна монографија: *Човек кризе у свету корисника и оних који говоре као оруђа*, Укронија, Београд, 2022, стр. 205, ISBN 978-86-6002-088-0. (M42)
<https://plus.cobiss.net/cobiss/sr/sr/bib/nbs/75928585>

https://www.academia.edu/88784264/Ise%C4%8Dak_iz_monografije_%C4%8COVEK_KRIZE_U_SVETU_KORISNIKA_I_ONIH_KOJI_GOVORE_KAO_ORU%C4%90A

„Ничеово поимање хеленског, јудеохришћанског, модерног и будућег човека”, *Часопис за филозофију Архе* бр. 37 (2022), стр. 202–219, ISSN 1820-0958, ISSN 2560-5593 (elektronsko izdanje), UDK1 Nietzsche 27.18 599.89, <https://doi.org/10.19090/arhe.2022.37.297-322> (M51)

file:///C:/Users/Caslav%20Koprivica/Downloads/ARHE_37_konacno.pdf

„Човек кризе у свету корисника и оних који 'говоре као оруђа' – ка добу прелаза”, *Зборник Матице српске за друштвене науке* 183/3 (2022), стр. 373–399. ISSN 0352-5732, eISSN 2406-0836. (M51)

https://www.maticasrpska.org.rs/stariSajt/casopisi/ZMSDN_183.pdf

<https://rfpn.fpn.bg.ac.rs/handle/123456789/904>

”Blind Concert: the World and Its Transformation Through Music”, *AM: Journal of Art and Media Studies* 7 (2015), стр. 71–76, ISSN 2217-9666 или ISSN 2406-1654. (M53)
<https://fmkjournals.fmk.edu.rs/index.php/AM/article/view/91>

<https://rfpn.fpn.bg.ac.rs/handle/123456789/905>

”The movie 'Clip': resentment narratives and their overcoming”, коауторски рад са Ољом Марковић и Искром Крстић, *Engaging Foucault, Volume II*, Институт за филозофију и друштвену теорију, Београд, 2015, стр. 264–271, ISBN 978-86-82417-88-0. (M33)
https://www.academia.edu/22046616/The_movie_Clip_resentiment_narratives_and_their_overcoming

<https://rfpn.fpn.bg.ac.rs/handle/123456789/903>

https://www.academia.edu/22046616/The_movie_Clip_resentiment_narratives_and_their_overcoming

Радијска презентовања ауторских радова:

„Човек кризе у свету корисника и оних који 'говоре као оруђа' – ка добу прелаза”, емисија Студије и огледи, Трећи програм радио Београда (2021)

<https://www.rts.rs/page/radio/sr/story/1466/radio-beograd-3/4273499/natasamilovic-covek-krize-u-svetu-korisnika-i-onih-koji-govore-kao-orudja.html>

„Ничеово поимање хеленског, јудеохришћанског, модерног и будућег човека”, емисија Студије и огледи, Трећи програм радио Београда (2022)
<https://www.rts.rs/page/radio/sr/story/1466/radio-beograd-3/4930587/natasa-milovicniceovo-razumevanje-helenskog-judeo-hriscanskog-modernog-i-buduceg-coveka.html>

2.4. Структура остварених коефицијената

Категорија рада	Вредност	Број радова	Укупно бодова
M33	1	1	1
M51	3	2	6
M42	7	1	7
M53	1	1	1
M70	6	1	6
Укупно:			21

2.5. Табела са квантитативном оценом резулта

Диференцијални услов – од првог избора у претходно звање до избора у звање	Потребно је да кандидат има најмање XX поена, који треба да припадају следећим категоријама		
		Неопходно XX=	Остварено
Научни сарадник	Укупно	16	21
Обавезни (1)	M10+M20+M31+M32+M33+M41+M42+M43+M44+M45+M51+M52	10	14
Обавезни (2)	M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M31+M41+M42+M51	7	13

2.6. Анализа радова који квалификују кандидата Наташу Миловић за избор у научно звање научни сарадник

- Докторат: *Разумевање политичког Хане Арент и његово развијање и ревизија посредством филозофских концепата Жила Делеза*

Рад Наташе Миловић представља истраживање реалног контекста човекове егзистенцијалне ситуације у нашем времену. У ту сврху, кандидаткиња се креће кроз различите области савременог живота – од политике, преко економије, медијског

извештавања, маркетинга, „животног стила“ и даље – не у циљу специјалистичког истраживања разноразних проблемско-предметних поља, што не би било ни концептуално конзистентно, већ ради осветљавања различитих типова уплива епохално типичних склопова и околности на људску ситуацију, који данашњег човека претежно обликују према једном доследном, иако не лако прозирном обрасцу. Не само што Миловићева успешно концентрише своју пажњу него и повезује своје теоријске захвате, што за исход има демонстрирање хомоложности уплива на човека данашњице свих ових животно-социјеталних, односно тематских подручја.

Колегинца Миловић у својем истраживању, које се може назвати антропо-политиколошком, бира и са својим приступом органски сједињује, дакле присваја неколике значајне теоријске, махом философске појмове – пре свих оних који потичу од Арентове, Делеза и Хајдегера – не да би се бавила историјом философије, већ пре свега да би посредством ове појмовности истражила оно што је предмет њене прижељне теоријске пажње. Из тог разлога, да се закључити, њен докторски рад не представља толико прилог проучавању мисли поменутих, или пак неких других знаменитих и заслужних аутора из теоријске традиције. Напротив, она операционализује и експлоатише њихове теоријске поставке – да би се суочила с оним до чега је њој у овом истраживању стало. То само по себи, већ у равни методолошког приступа – независно од, иначе врло високих, резултата овог истраживања – представља смели искорак за некога ко је још увек почетник у свету академског писања.

Наташа Миловић на вешт начин показује могућност међусобног посредовања, прожимања различитих теоријских парадигми и концептуалних образаца. Притом та демонстрација није сама себи циљ, већ она уједно показује колико то „узубљивање“ различитих парадигми може бити плодно – пре свега за оно до чега је њој у овом истраживању стало. Након, опсежних, разгранатих извођења, Наташа Миловић долази у прилику, коју је управо оваквом припремом себи отворила, да критичкоидеолошки поентира ангажовану линију својег академски добро заснованог пројекта. Убедљивим развијањем теза о „циркулацији опција“ привидно плаузибилних егзистенцијалних могућности, које су заправо „пролиферација импланата“ покушаја самосталног, а у идеалном случају и аутентичног вођења егзистенције, постиже се далекосежни учинак појединчевог конформирања „глобалном омотачу“, што је шифра за окупираност света идеолошким, до нивоа механизованог савршенства дејствујућим структурама. Наравно, као и увек, и овде је поента да привид слободе, који је жудно пригрљен, представља врхунац њеног самоукидања.

Миловићева успешно показује да „ослобађање“ за „аутономно“ практиковање сопственог животног стила, као тобожњег израза самосвојне персонаности, представља најделотворнији облик уподобљавања глобалној суперструктури, будући да се обавља посве нерелевантно. Утолико, показује се да је „слобода“, дакако лажна слобода, најозбиљнији противник истинске слободе. Томе се једва може одолети, будући да је, да тако кажемо, на делу инверзни механизам у односу на производњу антитела. Механизовању, спонтанизацији и, напokon, деперсонализацији овог поравнавајућег процеса доприноси свеprisутност идеолошких топоса и механизма, што, у случају непостојања критичкоидеолошког предохранских средстава, односно одговарајућег

држања, води суспензији активне рефлексije по низу типова животних ситуација и облика искуства.

Наташа Миловић је показала способност ношења са озбиљним, делом и, колоквијално казано, „замршеним“ деловима теоријске традиције, али пре свега, способност да препозна проблем, да изабере теоријске предлошке и да добрим делом самостално изгради теоријски оквир за разматрање тематике своје дисертације. По ширини захвата, сложености приступа и анализираних проблематике, те по низу прецизних, свежих, понекад и сјајних увида, овај рад се упадљиво издваја од онога што је код нас емпиријски стандард у друштвено-хуманистичким наукама.

- Научна монографија: *Човек кризе у свету корисника и оних који говоре као оруђа*, Укронија, Београд, 2022, стр. 205.

У својем рукопису кандидаткиња проучава појавност неосвешћеног конформирања савременог човека захтевима „система“ (геленовски казано: *глобалне суперструктуре*) за уподобљавање, при чему се то одвија не само с оне стране било какве изричите рефлексije него се чак, на нивоу (идеолошког) саморазумевања, то статуира управо у знаку тобожње слободе и аутентичности, иако му је права позадина одржавање социјетално-космолошкога *statusa quo*. Иако често полази од познатих методичких топоса критичке теорије и егзистенцијалне феноменологије, Наташа Миловић успева да пронађе прегршт у теорији необрађених, за њену тему сигнификантних ситуација, за које изналази у поменутој традицији неопажене, односно незабележене аргументе. Осим тога, она на вјешт начин повезује излагање и познате закључке из релевантних мјеста из историје философије, односно савремене књижевности, и своје увиде и закључке, које, надаље, успешно склапа у конструкцију своје, обимом невелике, али зато свеже, оригиналне и безмало значајне монографије.

Рад колегинице Миловић представља изразито ауторски интонирано истраживање у којем се вешто повезују, али и плодотворно расплићу разматрања из историје философије, историје књижевности и историје филма, на једној страни, и проницљива феноменолошка запажања везана за темељну ситуацију савременог човека, на другој, при чему је одабир аутора и проблема из поменутих области тематски тесно корелисан с одабиром ситуација из свакодневице, које ауторка проблематизује. Степен темељитости, налази и њихово вешто повезивање у структуру дјела – то су неке од врлина ове књига која заслужује сваку похвалу.

- „Човек кризе у свету корисника и оних који ‘говоре као оруђа’ – ка добу прелаза”, *Зборник Матице српске за друштвене науке* 183/3 (2022), стр. 373–399.

У овој студији, ауторка проблематизује људски положај у данашњем свету, настојећи притом да разазна контуре идеолошких матрица које подржавају човеково прилагођавање

глобалним структурама које добијају карактер тоталног процеса. Специфичност ове ситуације препозната је као разлог идентификације оквира тог процеса, уз истицање механизма преко којих глобална надградња индиректно себи даје атрибуте „мере свих ствари“. Миловићева издваја премисе које се инфилтрирају у људско (само)разумевање као претпостављено тле за деловање унутар света, дајући подстицај за преиспитивање историјског положаја човека нашег времена.

- „Ничеово поимање хеленског, јудеохришћанског, модерног и будућег човека”, *Часопис за филозофију Архе* 37 (2022), стр. 202–219.

Рад је посвећен истраживању оног аспекта Ничеове мисли релевантног за процену епохалног нивоа његовог културнофилософског становишта. Тај момент у Ничеовом делу углавном није био изричито артикулисан, па кандидаткиња предузима истраживачки напор ка његовом реконструисању, будући да је, према њеном, утемељеном разумевању, то једна од основа Ничеовог промишљања културе. Она инсистира на ставу како је код Ничеа рефлексивна о стању културе неодвојива од покушаја практичне интервенције у културалну стварност. То се може видјети и из њеног трокорак реконструкције-пројекције Ничеовог разумевања антрополошко-културалног типа (јудео-хришћанског, модерног и „будућег“), као људске подлоге одговарајућих типова културе и одговарајућег светоназора.

- ”Blind Concert: the World and Its Transformation Through Music”, *AM: Journal of Art and Media Studies* 7 (2015), стр. 71–76.

Овај рад представља анализу „Слепог концерта“ одржаног у Београду. У перформансу *Blind Concert*, концепт „простора“ се трансформише не због саме трансформације већ због учинка који се настоји постићи. Тиме се отклања превласт институционалних оличења уметности која у датом случају, поред осталог, налажу како треба приступити музичком делу. Пратећи интерпретацију клавирских композиција, вокал је испуштао врискове, гласове и шуме, који нису могли да непосредно „искомуницирају“ с публиком, будући да им је тек предстојало да буду артикулисани. Из тог разлога кандидаткиња је изабрала да у овом раду покуша да артикулише ефекте жељених транзиционих облика који су остали заробљени и незаступљени у друштвеној стандардизацији, а све на фонсу „неестетике“ Алена Бадјуа.

- ”The movie 'Clip': resentment narratives and their overcoming”, коауторски рад са Ољом Марковић и Искром Крстић, *Engaging Foucault II*, Институт за филозофију и друштвену теорију, Београд, 2015, стр. 264–271.

У овом раду анализира се филм *Клип* како би се испитале функције социјализације у диспозитиву образовања. То се ради с намером преиспитивања начина на које

социјализација у диспозитиву образовања може постати деполитизирана. Показује се да се младима нуде привидни обрасци еманципације, који не подстичу учешће у друштвеној и политичкој сфери, нити нуде простор за отпор који би се могао претворити у политичко деловање, а све због деполитизације друштвене функције образовања. Могуће је идентификовати симптоме деполитизације који се у раду зову „непокретним тачкама“ или „ослонцима“, а на примеру филма *Клип*. У фукоовском окружењу ове тачке би биле резултат актуализовања дисциплинујуће власти која обликује друштвено и индивидуално тело, као и стварност појединца, да би их најпосле есенцијализовала у саморазумевању појединца.

3. Квалитет научних резултата

Анализом приложене документације, Комисија је дошла до закључка да квалитет научног рада кандидата Наташе С. Миловић одговара очекиваном степену научних доприноса који се очекују од научног сарадника. Изузетно обимним докторским радом, у којем се демонстрира мултидисциплинарност у најбољем значењу те речи, кретањем кроз различите теоријске и философске традиције, те самосталном монографијом, с наглашеним ауторским печатом, Наташа Миловић је показала да је у радним тридсетим годинама достигла висок ниво теоријске зрелости и способности за самостални академски израз. Вредно је помена то што је њеним теоријским интересовањима одражен велики део дисциплинарно-тематских поља с којима се сусретала током својег досадашњег формалног образовања – од основних, закључно са докторским студијама: сви нивоу су стечени на ФПН – што, као ретко када, уколико говоримо о другим кандидатима, на делу потврђује оправданост курикуларних структуре за њено образовање релевантних делова академских програма на ФПН.

Наташа Миловић је препозната и у широј академској заједници као пажње вредно ново лице у нашој теорији, што потврђује и прихватање њених радова за јавно емитовање на Трећем програму Радио-Београда, познатог по својим високим критеријама за одабир текстова српских аутора, нарочито ако је реч о новим, дотад непознатим именима. И на тај начин је Наташа Миловић учинила част Факултету политичких наука.

Закључак

На основу темељног прегледа приложене документације и остварених досадашњих резултата, као и на основу вишегодишње сарадње са кандидатом, пре свега проф. Копривица, код којег је колегиница Миловић ангажована у настави, Комисија сматра да је кандидат Наташа С. Миловић досад дала врло озбиљан научни допринос у областима политичке антропологије, философије егзистенције, философије културе и критичке теорије друштва, што се није ограничило на показивање способности за самосталан него и за оригиналан научно-теоријски рад. У том погледу нарочито се истичу два њена дужа академска прилога: докторат (376 стр) и научна монографија (205 стр).

Имајући у виду наведене и анализирани истраживачке резултате кандидата др Наташе С. Миловић, а сагласно члану 76. став 5. Закона и критеријумима прописаним Правилником о стицању истраживачких и научних звања од 30. децембра 2020. закључујемо да је

Наташа С. Миловић оспособљена за самосталан научно-истраживачки рад.

У складу са претходним закључцима, Комисија сматра да кандидат у потпуности испуњава све законом прописане услове да стекне научно звање научни сарадник и предлаже Научно-наставном већу ФПН да усвоји овај Извештај и наш предлог.

Дано у Београду

14. XI 2022.

КОМИСИЈА:

проф. др Ирина Деретић,

проф. др Зоран Кинђић

проф. др Часлав Д. Копривица,
председник Комисије